

върху страната имъ, понеже първитѣ си мислиле, че Римлянитѣ като страдали ужъ не щеле да имъ се противатъ. Но напротивъ Ромулъ се опълчилъ противъ тѣхъ, завоевалъ ги, побѣдилъ ги и убилъ отъ тѣхъ шесть хиляди душъ; и слѣдъ като завладелъ градътъ имъ, та половината отъ ония, които се избавили ги прѣселилъ у Римъ, а двойно число прѣселилъ отъ Римъ въ Камерия около Секстилийдитѣ Каланди *); тѣй щото Римскитѣ граждани много се умножиле, макаръ че прѣди шестнадесетъ години Римъ бе се заселилъ. Той между другитѣ обيري, закаралъ отъ Камерия у Римъ, и една тучена колесница съ четири коние и я положилъ у Храмътъ на Вулкана; при това турналъ и своята статуя, която носила вѣнеца на Победата му.

§ 25. Понеже Римъ тѣй се укрѣпявалъ, за това послабитѣ близни народи съ удоволствие се подчинявале, само да могатъ да живѣятъ безъ страхъ; а силнитѣ уплашени отъ това, и като му завиждаше, си мислиле че не бивало да се покажатъ небрежливи за увеличаванието му; но да му се въспротиватъ, и да туратъ спънки на Ромула. Тогазъ първитѣ отъ между Тирринийцитѣ, които почнале боятъ биле Уийитѣ, които сж имале голѣма околия и живееле въ големъ градъ. Тѣ за да даджтъ причина за бунтъ бѣха потърселе отъ Римлянитѣ градътъ Фидиния, за който притязявале че тѣмъ принадлежелъ. Тѣзи постѣпка била не само несправедлива, но, и много смѣшна, понеже освѣнъ че на идинийскитѣ жители, когато сж биле въ опаст-

*) Мѣсець Секстилий, който по-послѣ се нареклъ Августъ. Видѣть § 12.